

HÚSVÉT 3. VASÁRNAPJA**C év**

1– 4 oldal

Olv.: ApCsel 5,27b-32.40b-41 – Jel 5,11-14 – Jn 21,1-19
 A főhatalom átadása Péternek

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

***Jézus szabadságra hívott bennünket!
 Ehhez segítségül adja isteni erejét!
 Szabadság - szabad akarat a jóra!***

Kedves Testvérek! A szabadság, a szabad akarat nagy ajándék! Isten elgondolása szerint a szabadság a jó lehetőségét jelenti! Szabadság a jóra! Isten ereje segít abban, hogy az ember képes legyen megtenni a jót! Gondoljunk erre ezen a mai vasárnapon!
 Tartsunk önvizsgálatot, hogy méltóképpen ünnepelhessük az Úr szent titkait!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A mai vasárnapon nagyon-nagy kérdéssel szembesülünk!

A feltámadt Jézus és az apostolok találkozásából világosodik ez meg számunkra Szent János evangéliumának 21. fejezetében. A 20. fejezettel úgy tűnik, hogy befejeződött János írása, amikor azt mondja: még sok mindent kellene elmondanom nektek, de most elég lesz ennyi! Aztán mégis folytatja a 21. fejezettel, amely így kezdődik: ***Ezután!***
Ez az egyetlen szó az, ami nagyon-nagy kérdéssel szembesít bennünket!

Ezután! Miután?

Ezen kell az embereknek elgondolkodni,
 nekünk is mindnyájunknak,
 hogy miután történt az, ami történt,
mert az fájdalmas!
 Mi az, ami történt mindazok után,
 amik korábban megtörténtek?

***Az történt, hogy Péter azt mondja:
 megyek halászni!***

***Ez a hívő gondolkodásában
 elképzelhetetlen!***

Hogyan lehetséges ez azok után,
 hogy Jézus három évvel ezelőtt
***elhívta Pétert és az apostolokat
 a halászatból!***

***Akkor Péter azt mondta:
 Mi mindenünket elhagytuk és követtünk Téged!***

Három év telt el, sok-sok tapasztalattal, sok igazság meghallásával! Csodálatos események történtek! Ha csak Jézus csodáira gondolunk, Jézus nagy találkozásaira a tömegekkel! Az utolsó vacsora bensőséges hangulatára, Jézus szenvedésére a kertben, Jézus keresztútjára, Jézus halálára! Aztán föltámadása után találkozásaira gondolunk ezekkel a félénk apostolokkal és arra, amikor fölfedte Magát nekik!

***Mindezek után mi történik?
Megyek halászni!
Visszamegy oda, ahonnan elhívta őket Jézus!
Ennyit ért Jézus apostoli munkája?***

Ezek az emberek lesznek azok, akik elviszik a föld végső határáig az üzenetet?
Mintha mindent elfelejtettek volna!

Megjelenik Jézus a vízparton

Jézus megjelenik a vízparton és visszahívja az apostolokat, visszavezeti őket abba a világba, ahová kimentette őket! Jézus abba a világba hívja vissza őket, amely világban majd életük végéig élnek az életüket, *mint az Úr követői!*

Egészen drámai esemény,
amikor Jézus megjelenik a víz partján
és teljes egészében alkalmazkodik
ezeknek az embereknek a gondolkodásához!
***Miért mentek el halászni?
Azért, mert éhesek voltak!***

Akkor Jézus ott áll a parton és nem szól egyetlen szót sem arról, hogy mit műveltek, hiszen ez cserbenhagyás! A feltámadáskor Jézus megüzente az apostoloknak, hogy menjenek Galileába, ott találkozni Vele!

Jézus nem dorgálja meg őket,
nem veti szemükre,
hogy mi is történik most itt!
Hanem hozzájuk alkalmazkodva
Jézus kérdést tesz fel nekik:

***Van valami ennivalótok?
Csodálatos találkozás történik:
Jézus megeteti őket!***

Aztán ez után a találkozás után Jézus visszavezeti őket abból a világból oda, ahová kimentette őket, amely világban kell élniük Jézus követeként, tanúságtevőiként!

A hitről, az Egyház történetéről van szó

Jézus az a valaki, aki ott áll életünk partján és látja a mi emberi történetünket! Ebből a szempontból tanulságos és fontos ez a mai evangéliumi üzenet! Mi is mindnyájan, akik keresztények vagyunk, kimentett emberek vagyunk! Jézus **a kegyelem** illetésével, érintésével kiment bennünket!

Történelmi Egyházunkban szüleink állásfoglalása nyomán lettünk keresztények kicsiny korunkban! Jézus, **az Egyház** kimentett kegyelmével bennünket abból a világból, amelyben nem az Isten igazságai, nem az Isten elvárásai érvényesülnek! Rá kell döbbernünk arra, hogy ugyanezeket a történeteket tapasztaljuk a mi életünkben is!

***Hányszor visszakíváncozunk oda,
ahonnan kimentettek bennünket!
Hányszor visszamegyünk oda,
a pogány világunkba!***

***Micsoda szerencse,
hogy Jézus utánunk jön!***

Ahogy utánuk ment az apostoloknak és szólította őket! Jézus utánunk jön, hogy visszavezessen, visszaemeljen bennünket a hit világába, az istenes élet világába, az Egyház közösségébe!

Mi emberek Isten közelében

Elgondolkodhatunk azon, hogyan lehetséges az, hogy minket egyszer kimentettek és mi mintha nem éreznénk jól magunkat az Isten közelében! Vitatkozunk Istennel! Állandóan a határainkat feszegetjük! Különösen a fiatal emberek életében látja és tapasztalja az ember, amikor a fiatalok Istennel vitáznak, fiatalok, akik Istent is tanítani akarják!

Igazából valamiképpen egy kicsit szeretnénk kivonni magunkat Isten hatalma alól! Kivonni magunkat az Isten közelségéből! Ilyenkor még arra is képesek vagyunk, hogy a magunk igazságát hangsúlyozzuk az Isten igazságával szemben!

Ilyenek vagyunk mi emberek!
Ugyanakkor mentségünk és szerencsénk:
***Jézus visszaemel bennünket
keresztény világunkba, hívő világunkba,
az Egyház közösségének világába!***

Nagyon komolyan kell venni ezt a mai evangéliumi tapasztalatot! Annyi kritikát kap az Egyház! Annyi kritikát kapnak a keresztények, a hívők a pogány világtól! Emberek vagyunk!

Emberek vagyunk,
megkísérthetők vagyunk,
amikor abba a csapdába esünk,
***hogy mindennél fontosabb az,
ami a mindennapok világa!***

Közben elveszítjük azokat a kapcsolatokat, amelyek éltetnek bennünket, amely kapcsolat Isten és ember kapcsolata! Amely kapcsolat az ember és ember kapcsolata az isteni szeretet jegyében! Ezeket készek vagyunk feladni, mert az ember kísérthető!

***El kell komolyan gondolkodni
az isteni szeretet logikáján!
Jézus utánunk jön!***

Ahogyan befejeződik ez a történet

Jézus Péternek teszi fel a kérdéseket, Péternek, aki megvallja, hogy Jézus a Messiás, aki aztán megtagadja, aki amikor a feltámadt Krisztussal is találkozott, akkor a régi világba vonul vissza.

***Ennek a Péternek adja meg Jézus a lehetőséget,
hogy ő legyen az Egyház feje!
Ő legyen a keresztény közösség egységesítője és vezetője!
Micsoda bátorság Isten részéről!***

Micsoda bátorság Isten részéről, hogy minket halandó, esendő, gyöngé embereket meghív az Ő közösségébe! Isten bízunk abban, hogy mi készek vagyunk és képesek is vagyunk róla tanúságot tenni a világban! A mai vasárnapon ezzel kell szembesülnünk nekünk embereknek!

Még egyszer vissza azt az egyetlen szócskát: Azután!

Azután, hogy mi minden történt velünk Isten jóságából, Isten szeretetéből, ***mégis*** képesek vagyunk visszamenni abba a világba, amely világból kimentett bennünket az Isten jósága és szeretete!

***Kettős világban élünk:
a világban, de nem a világnak!***
Ha az ember ezt tisztázza magában,
akkor elég erős lehet ahhoz,
hogy mindig tudatában legyen annak,
hogy Jézus mellettünk áll!

***Jézusra mindig számíthatunk!
A mai vasárnap kérdése az életünk kérdése!
Jézus követői vagyunk életében, halálában
az ember életéért!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

„Jó nekem Uram a te kezébe esnem, soha ne is engedj más helyet keresnem!”

Kedves Testvérek! Mi megmentettünk, Isten kezébe kerültünk, aki hordoz és vigyázza az életünket! Oly sokszor kikíváncozunk Isten kezéből! Kérjük ebben az imádságban Isten segítségét, hogy

jól érezzük magunkat Isten kezében!

Ezt kívánjuk élő Bernadett testvérünknek is! Közben valaki rosszul lett, akinek segítettek és többen kezüket nyújtották neki! Isten így gondolta el életünket, egymás kezében és Isten kezében! Imádkozzunk!